

כפר הנחל

10.10.84

סוכות
תש"ה

ז"ס
(1389)

הכפר
השקיל

ברכת האם

ושוב חלפה שנה
ושוב מריחים את ריחות הסתיו
שוב אנחנו מקבלים את השנה החדשה
כשכולנו מסובים יחזירו.

תשמ"ד נכנסת היום להיסטוריה!
היו שהציעו לקרוא לה "שדמת" או "תשדם"
ובלבד שלא להרגיז יתר על המידה איזה אל נזעם
שעוד יחליט לנו פתאום להרוס את העולם.
ובכל זאת קראנו לה תשמ"ד
והעולם בכל זאת עמד
גם אם לא תמיד הוא היה כל-כך נחמד.
תשמד נכנסת היום להיסטוריה.
ומהיום נישא את שמה -
של שנת תשמ"ה.
לא תהיה זו מן הסתם שנה קלה
ועוד ידובר בה רבות
על אינפלציה, קיצוצים, מיתון ואבטלה
אלא שערב ראש השנה היום
ובו נהוג בעם ישראל
לברך ולקלס ולא לקלל
הבה נישא עינינו קדימה - בציפיה ליום חדש
שנה טובה נאחל / לעצמנו ולכל בית ישראל
שתהיה השנה הבאה
שנת שלום שגשוג וצמיחה
וחוץ מזה - חג שמח ומועדים לשמחה.

אביהו

ה פ ע ס ב " ש ב י ל י ס "

- * ברכת חג - אביהו
- * הכלכלה בכותרות:
- דו"ח משקי כמובטח - יחיעם
- שיחת היום עם רינה - שוחחה
- ורשמה ליזקה
- * צעדים ראשונים - א. גרעין "כפרי"
- * על ילדים ועפיפונים - יזהר
- * סיפורי חג - קיבץ וערך אלתר
- * "צפית" בתנופה - ענת מאור, מזכירת המוסד
- * "ימים נוראים" - זכרונות ילדות - ליזקה
- * וכך המדוריס: מי ומה, מתיק המכתבים זוטות ועוד
- . ומה .
- . אין .
- . בהס .
- . הפעם ?
- . דו"חות מהוועדות
- . תגובות
- . ביקורת
- . סיפור אישי
- . הצעות,
- . וגם מילה טובה על מעשה טוב לא תזיק.

אז .
 חג שמח !
 ומועדים לשימחה

גליון זה : השער והכותרות - משה טעידי
 העיטורים - אריה גרש.
 הדפסה - אסתר ב. ותקווה בן-חורין
 עריכה - ליזקה
 דפוס אופסט - דפוס מלאכי

פסיקה הכותרות

משני טעמים בחרתי להגיש את הסיכום בעלון סוכות ולא בעלון

ראש השנה.

א. קשה להכין סיכום בערב ראש השנה. נעשה מאמץ רב ע"י

התמחירנים להכין לנו סיכום כזה שיכולים להיות בו

שינויים בגבולות % 10 לכאן או לכאן.

ב. ברכת "שנה טובה", מנהג יפה הוא ואיחולים לשנה חדשה

שתהיה טובה יותר. צר לי אך אין אני יכול לסכם את השנה

האחרונה כטובה וקשה לי לצפות שאכן אנו הולכים לקראת

שנה טובה.

זה מספר חודשים רב שאני כותב על מצב חוסר הוודאות שאנו

שרויים בו. כל הכרעה, כמעט בכל נושא כלכלי, מתבססת בחלקה על

הימורים והערכות. תופעה זו לא רק שלא נשתנתה אלא גוברת והולכת.

כל צעד כלכלי שלנו, חייב להעשות במישנה זהירות ומחייב בחינת כל

הסיכונים, שהם רבים לאין ערוך על הסיכונים. כל השקעה שמבצעים

במחיר הכסף הקיים (מחיר ההלוואות), היא בלתי כלכלית. עלינו

לכלכל צעדינו בתבונה ולבצע השקעות המגדילות ייצור בלבד. כל שאר

ההשקעות הן מסוכנות ועלולות לסבך אותנו שלא לצורך. מספר

הקיבוצים הנמצאים על סף פשיטת רגל, במרחים כלכליים הוא רב

ואסור לנו להידרדר למצב כזה. זה מספר שנים שהיצור לא גדל אצלנו

ומשמעות הדבר, ירידה ברווחיות. לא אכנס כאן לפירוט המספרים,

אך מסיכומים ראשונים של תשמ"ד מסתבר כי ביחסי הכנסות-הוצאות,

אנו מתקרבים לקו האדום ובנקל עלולים לעבור אותו. כתוצאה מעליה

עצומה במחירי התערובת, רווחיות ענפי החי שלנו פוחתת והולכת ואין

צורך להסביר את משקלם במשק.

בתחום אחד הצלחנו לעמוד בפרץ - בתחום תקציב אחזקת אדם. יש

חברים הסבורים שחסכון בתחום זה הוא קטן ולא משמעותי. אין הדבר

כך והשנה חסכנו סכום נכבד ביותר בתחום זה ועמדנו בתוכנית שקבענו

לעצמנו.

בנוחוט הפיננסי אין צורך להבהיר שחלה הרעה נוספת והריבית

שאנו משלמים מגיעה לסכומי עתק.

בשבילי הכפר מס' 2, סוכות תשמ"ה - 10.10.84

בדיון הקרוב על תקציבים והשקעות נצטרך לבדוק כל דבר לגופו.
אך אין ספק שיתחייב קיצוץ חריף בשני התחומים הללו. נצטרך לקיים
דיונים רציניים על ייעול וחיסכון גם עם הענפים היצרניים.

ואשר לענפים:

שלחין: - בשלחין החל קטיף הכותנה. הוא יעסיק אותנו באינטנסיביות
בחודש הקרוב. קשה להעריך כרגע את היבולים. נקווה שיהיו
גדולים אף מתשמ"ג.

פלחה: - מכינים את השטחים לקראת זריעת תבואות החורף. רצים בשטחים
במקביל עם גמר קטיף הכותנה, לחריש והכנת שטחים לשנה הבאה.

לול פיטום - סיימנו מידגר אחרון השנה. בתחום המקצועי (ניצולת
המזון), זהו אחד המידגרים הטובים ביותר בתולדות הלול שלנו.
נתקלנו בבעיות שיווק חריפות. לאור עלות מחיר התערובת ירדה
ריווחיות שלוחה זו. עדיין נתקלים בשלוחה בבעיות כוח אדם
רציניות.

לול רביה - אנו לפני גמר הלהקה והכנת הלולים (עם השקעות רציניות
באוסף אוטומטי) ללהקה הבאה. פה אנו נתקלים בבעיות קבלת
הפרגיות.

רפת - אנו בודקים אפשרות להגדלת מספר החולבות ע"י השקעות
מינימליות. אנו עומדים בגבול ניצולת מיכסת החלב שלנו ואם
לא נגיע אליה, קיימת סכנה של הורדת מיכסת הייצור. גם פה
כמו בשתי שלוחות הלול, הריווחיות קטנה בגלל מחירי התערובת.

קרמיקה - אחרי החגים נצטרך לקיים דיון מקיף בנושא שיווק הקרמיקה.
הספקים שאנו עובדים איתם, רוצים אשראי גדול ביותר המביא
אותנו כמעט למחירי הפסד, על אף המאמצים של אנשי השיווק
שלנו, מכתוב השוק בחינה מחדש של כל הנושא.

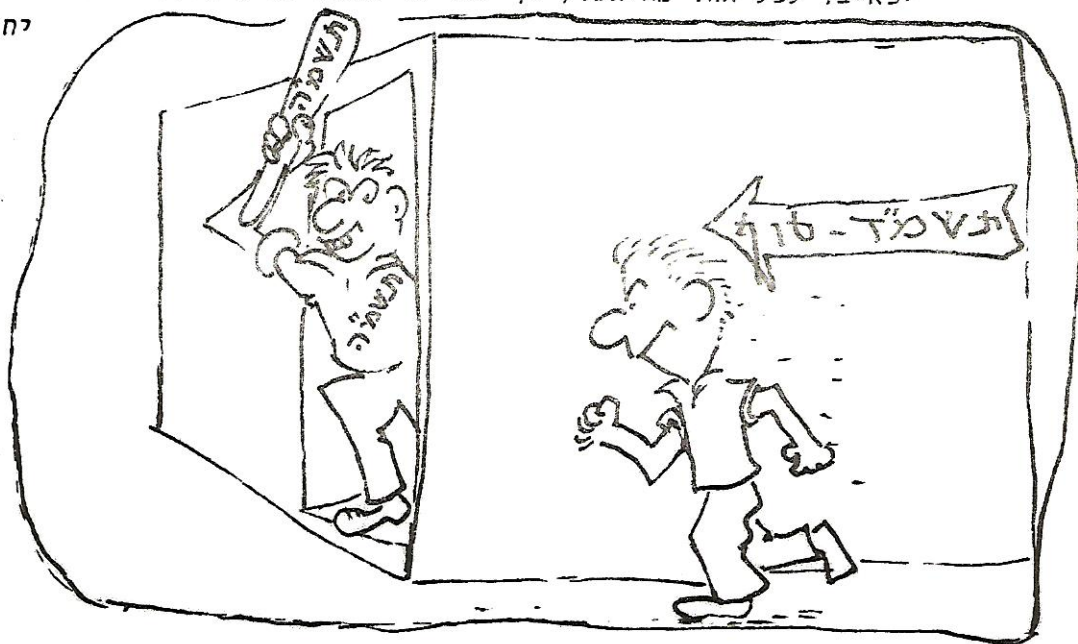
מדגריה - כפי שכבר כתבתי בעבר, אנו במצוקה בכל נושא ה"התארגנות"
של המדגריות שאנו חברים בה. כתוצאה ממהלכים פרטיים של חלק
מחברי ההתארגנות (באר טוביה, משואות יצחק, יסודות), קיימת
סכנה של דחיקת רגלינו לעבוד ב % 35 תפוסה מהיכולת של
המדגריה שלנו. ועדת המשק, בתאום עם המחלקה לכלכלה של
הקבה"א, יושבת על המדוכה בחיפוש אחר תגובה למהלך שמתנהל
נגדנו. כשיהיו סיכומים בנושא, אשוב ואדווח.

מפעל מתכת - בניגוד לתמונה הקודרת, יחסית, בשאר הענפים כאן יש פרוספריטי בהזמנות. הבעיה שלנו היא כיצד לעמוד בביצוע ההזמנות הרבות כמותן לא ידענו זה זמן רב. העומס הנופל על חלק מאנשי המפתח במפעל הוא עצום. אנו משתדלים לעבוד בחלק מהמפעל בשלוש משמרות ואם לא נעמוד בכך בגלל בעיות כוח אדם - זו תהיה אזלת יד שלא נסלה לעצמנו. קשה להעלות על הדעת שנוותר בימים כאלה על הזמנות ותהיה הסיבה ככל שתהיה. חברים (ובמיוחד צעירים) שיתנדבו לעבוד במתכת יתקבלו בברכה. זהו אתגר ראשון במעלה שמערך העבודה חייב להתמודד אתו. לאורך זמן, רק הזמנות יצוא יתנו את הדיבידנד המקורה. נקווה כי הנסיעות לקפריסין וגרמניה אכן יביאו בעקבותיהן הזמנות נוספות ליצוא.

חפוש תעשייה - איך ספק שאילו יכולתי להיות כאן איש בשורות, הרי שחלק מהמאמר היה נראה ורוד יותר. שלומי שקד נכנס יותר ויותר לתחום זה. יש כרגע מספר פרוייקטים לבדיקה וכשיהיו דברים קונקרטיים לפרסום נעשה זאת ברצון.

לסיכום : בשבועות הקרובים נכנס לסידרת דיונים לקראת השנה הקרובה. נצטרך למצוא דרך לשתף חוג נרחב ביותר של חברים במצב החדש כדי שנוכל לקבל החלטות אמיתיות ומשותפות לכולנו. הן יכאיבו לכל אחד מאיתנו, אך זהו צו השעה שאין מנוס ממנו.

יחיעם

בשבילי הכפר מס' 2, סוכות תשמ"ה - 10.10.84

שיחת יום.

נושא הכלכלה ממלא עכשיו את העתונות היומית
 ואמצעי התקשורת והוא הפך לנושא מרכזי בכל
 שיחת יום. לפעמים נדמה, שאנו נמצאים בריחוק
 רב מההתרחשויות הדרמטיות האלה, מחוץ למערכת
 הסבוכה הזאת ורק הדים קלושים מגיעים לתודעתנו.
 אודה - אותי זה מטריד. רציתי לשמוע ממקור
 ראשון האם וכיצד נערכת הרינועה לקראת הבאות,
 לכן הלכתי לשוחח עם רינה המרכזת את מדור
הצריכה בקבה"א.

מדור הצריכה מסונף למחלקת הכלכלה ובתוקף תפקידה משתתפת רינה בוועדות
 וצוותים המטפלים בנושאים רבים ומגוונים מחוץ להכנת התקציב של מדור
 הצריכה.

ואומרת רינה: הקבה"א הקדים את ההערכות ועוד לפני הקמת הממשלה
 דנה המחלקה בבעיות הכלכליות המציפות אותנו מכל עבר. הפעילות
 האינטנסיבית התחילה מיד עם הקמת הממשלה. כולם היו והינם חדורי הכרה,
 שמהו רציני וחמור חייב לקרות והבטוי הראשון לכך יהיה בירידה ברמת
החיים. הוקמו מיד 4 צוותים: בתחום העבודה, בניה ושיכון, צריכה,
 מעורבות ואוטונומיה.

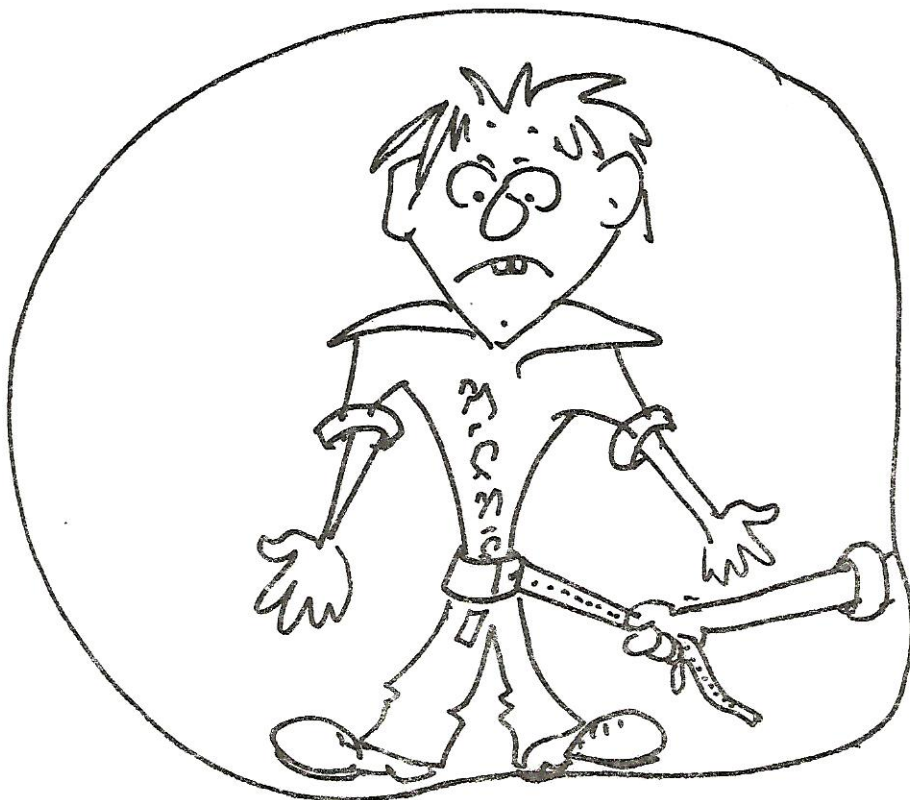
הצוותים ישבו על המדוכה, סיכמו את דיוניהם והביאו אותם למחלקת
 הקבה"א. אחר-כך הועברו הדיונים למסגרת הכנסים האזוריים בהם השתתפו
 בעלי תפקידים מרכזיים בקיבוצים. עכשיו הגיע הזמן ללכת לקיבוצים.
 הבעיה העיקרית היא: איך להביא את הקיבוצים לידי מודעות עמוקה למצב -
 יש קושי עצום בעניין, כי לא יהיה מנוס מהפעלת צעדים כואבים מהם
 השתחררו בשנים האחרונות.

הפעם באמת המצב מחייב - אבל במקרים רבים הקיבוצים השתמשו בקריאת
 "זאב, זאב" גם בשעה שלא היה הכרח בדבר וזה ערער את אמונם של רבים
 וטובים. הפעם תהיה חשיבות רבה לעמידתה של התנועה מאחורי החלטותיה.
 יכולתה של התנועה תבחן בכך - האם תוכל להחזיר את הקיבוצים "החזקים"
 לנורמות, לכן יש למצא דרך נאותה לשיתוף ציבור רחב מאוד בהחלטות על
 התקציב.

הצעות החלטה לחסכון בצריכה פורסמו והועברו לקיבוצים ובודאי
 יבואו לידי בטוי בדיונים האמורים להתקיים.
 אציין רק כמה מן הדברים, כדי להדגים את רוחב היריעה בה עסקנו
 בחדשים האחרונים:

1. הוטלף לצמצם את העסקת השכירים (בענפי הצריכה בעיקר) .
2. להקטין ככל האפשר את מספר המתנדבים .
3. לעצור השקעות במוצרים ברי קימא: טלביזיות, וידאו, החלפת מקררים, מזגנים ולהוסיף רק את המינימום ההכרחי .
4. לא לתקצב את הספורט היוקרתי (דאיה, צלילה וכו') .
5. תקציב החזקת אדם יהיה נמוך ב 6% מן ההצעה של תשמ"ד, מומלץ לקצץ ב5% בכלכלה, 40% נסיעות חו"ל, 10% מתקציבים אישיים (הלבשה, הנעלה). יש גם תקציבים שתוספו - למשל: חתונות ותקציב קשישים, תרבות והשתלמות לא קוצצו .

אלה הם רק מקצת מן הסעיפים בהם נתבקש לדרוך ולהחליט, מה שברור, ששנה זו לא תפנק אותנו, אם נראה את הדברים נכוחה, נשתתף בהכרעות מתוך הבנה ואחריות - יקל עלינו להתמודד עם המציאות. שוחחה ורשמה: ליזקה.

שנת פצילות קאת'ית

השנה עמדנו מול שינויים בשוק ובמשק בצורה חזקה ולא אופיינית לעבר והושפענו מאד משני מצבים יסודיים: בחצי השנה הראשונה - חוסר עבודה וירידה ניכרת בימי עבודה ובחצי השני - עודף ביקוש והזמנות ביחס ליכולתנו הריאלית בייצור.

מצב זה הביא לחיפוש עבודות בתהילת תשמ"ד אפילו במחירי עלות וללא רווחים, ובכל התחומים שבהם עסק המפעל בעבר, ואולם החל באפריל 4 - עם קבלת הזמנות גדולות מחברת החשמל, צימצמנו יותר ויותר את מוצרי הברזל והתרכזנו כמעט רק במוצרי אלומיניום מ"לרין" - המוצרים המקובל שלנו.

החל בחודש יוני 84 נכנסנו לשתי משמרות כבישה בעזרת מבצע גיוסים רחב שנמשך כחודשיים. הגיוסים איפשרו לנו לעמוד איך שהוא במבול ההזמנות שירד עלינו לטובה. עומס הגיוסים נפל בעיקר על גילאי 50 - 20 ובשלב מאוחר יותר עברנו בעזרת מתנדבים ובני גרעין כפרי (!) לביצוע שלוש משמרות כבישה.

הגענו לשיא של כ-110,000 מכות מכבש בחודש אחד (עם כי הממוצע הוא סביב 60,000 מכות).

החשיבות הרבה שאנו מחסרים למאמץ הגדול שנעשה מצד המשק והחברים בעבודה הוא ביכולת שלנו להתגייס ולרכז מאמץ בצורה משמעותית מאד וע"י כך למעשה ניתן להכפיל את הייצור לתקופות מוגבלות. כמו כן מעורבותם של החברים תרמה לא מעט להתאוששות המפעל. כולנו הרגשנו במשב רוח מרענן. לנו העסוקים בדאגות היום במפעל היה בכך עידוד - ועל כך תודה לכולם.

אם בעבר יצרנו כ-25,000 מהדקים לחודש השנה הגענו ל-40,000 מהדקים בחודשי השיא. ביצוא - ירדנו במכירות בתשמ"ד ל-250,000 מארק גרמני לעומת מעל 400,000 מארק בתשמ"ג, כמו כן איננו מרוצים ממחירי מוצרינו בייצוא ונצטרך לטפל בנושא זה בנסיעה הנוכחית לפיסטרה.

בתחום הטכנולוגי

ניתן לסכם שהרובוט איפשר את ביצוע המשמרות בעבודה (עם 2 עובדים למשמרת מחוץ לשעות העבודה הרגילות).

אנו עדיין סובלים מכמות פסילה ניכרת ונצטרך לטפל בכך במלוא המרץ בתשמ"ה. (אחוז הפסילה כמעט הוכפל לעומת כבישה ידגית לפני הכנסת הרובוט). אנו עומדים להכניס שיפורים במחלקת יצור הכלים (שטנצים) ע"י הוספת מכונת C.M.C. כמו כן יש הכרח להיכנס לאוטומציה בצבע ושיפור תהליכים אוטמטיים בכל מערך הייצור. שיפורים אלה דורשים כח אדם מקצועי שכה חסר לנו וצפוי שיקח הרבה זמן עד לביצועם.

שוק ומכירות

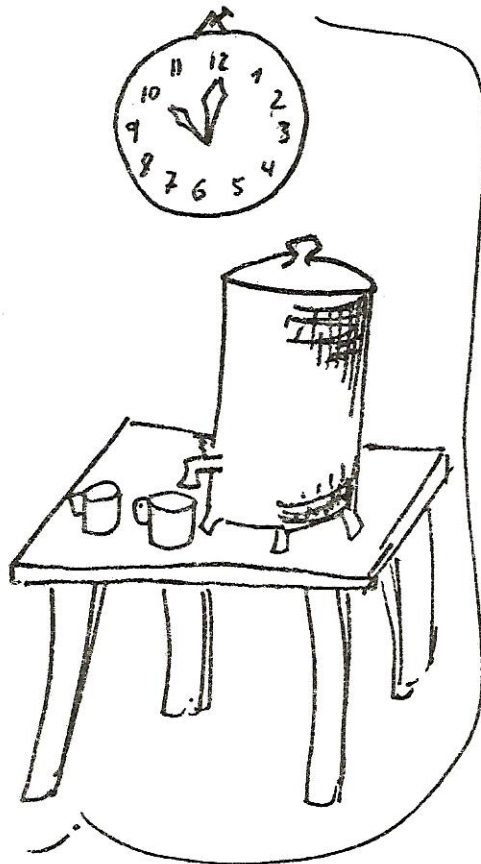
בתחום זה שמרנו על לקוחותינו בארץ ויצרנו קשר עם חברה נוספת בחו"ל והיום אנו משווקים לחו"ל עבור 4 מפעלים. בימים אלה מסיירים בגרמניה דודקה וחיים מילר במגמה לקבל הזמנות לשנת 1985 ולשמור על קשר עם לקוחותינו וספקי חמרי הגלם שלנו שם. סה"כ אנו צופים ירידה חזקה במכירות בארץ בתשמ"ה ויש הכרח לעשות מאמצים להביא הזמנות מחו"ל. הכנסת הטלקס למפעל שיפרה מאד את התקשורת שלנו עם לקוחות וספקים בחו"ל, חבל רק שזה נעשה כל כך מאוחר ואחרי כל כך הרבה שנים. כמו כן פתחנו אגף חדש למחסן אשר יש לארגנו לאחר שבנייתו הסתיימה.

לסיכום - לא הצלחנו לשפר את תנאי העבודה לעובדים ופירושו של דבר שחלח נסיגה. סה"כ תנאי העבודה במפעל שלנו אינם מהמשובחים וברור שלאורך שנים - תעשייה כזו לא תחזיק מעמד באם לא נשקיע בשיפור תנאי העבודה, כפי שמקובל כיום באולמות יצור ובמשרדים.

בחצי השני של השנה היקף הייצור היה מעבר למצופה מבלי שנערכנו לכך מבחינת אספקת חמרי גלם ומצבת כח אדם. רצוי כמובן לעבוד בצורה מתוכננת יותר מאשר בפולסים עם שיאים כאלה.

כושר ההתחרות שלנו עדיין טוב הן במחיר והן באיכות - אם כי זה אינו מובן מאליו !

אני מאחל לכולנו שנדע ונשכיל לתכנן מעשינו להרחבת חוג הלקוחות והגדלת פריזון העבודה. ארנון.

מיוזימא קאמ

"ולקחתם לכם ביום הראשון, פרי עץ הדר,

כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל,

ושמחתם לפני ה' אלוהיכם שבעת ימים"

(ויקרא כג. מח)

מצוות אתרוג לשמה.

כששמע הפונדקאי דברים

אלה נענה לו מיד ואמר: בשביל הגאון
נותן אני אתרוג חנם. אורו עיניו של
השליח. -- אולם -- מוסף הפונדקאי
- בתנאי אחד.

תנאי זה -- שואל השליח - מהו?

בתנאי - אומר הפונדקאי - שמצוות אתרוג
שיקיים הגאון, תהא על שמי.

בא השליח במיצר, כיצד יכול

הוא לעמוד בתנאי זה? התחיל מגלגל

עם הפונדקאי: - מה ראית להתנות תנאי

זה? ועם מי? עם הגאון? אבל

הפונדקאי בשלו, אין רצונו אלא במצוות
גופה.

שלא בטובתו קיבל עליו השליח

את התנאי, נטל את האתרוג והלך לדרכו.

משחזר לוויילנה צהלה ושמחה כל העיר.

הכל מספרים במאורע: נמצא אתרוג

בשביל הגאון והדר הוא. והשליח -

כאבל ביך חתנים, לבו מיצר ודואג:

איך יבוא אצל הגאון?

בערב החג נתעצב ונכנס אצל

הגאון רבי אליהו וסיפר לו כל אותו

מעשה. יישר כוחך! אומר לו הגאון

רבי אליהו, שזיכית אותי במצווה

לשמה. בחג זה עתיד אני לקיים מצוות

אתרוג שלא על מנת לקבל פרס...

(המלבה"ד): אלתר

הגאון רבי אליהו מוויילנה מהדר
במצוות היה, מתנאה לפני קונו
בטלית נאה, בציצית נאה, ובתפילין
נאות. בחג היה מהדר ונוטל אתרוג
נאה, מהודר שבמהודרים.

ובימים ההם מסילות הברזל עדיין

לא באו לעולם והדרכים רחוקות

ומשובשות. משיצאה עצרת (שבועות),

שליחים יוצאים מקהילות ישראל

למדינות רחוקות ולוקחים ומביאים

אתרוגים למצוות. פעם אחת, בשנת

בצורת, לא היו אתרוגים מצויים,

יצאו שליחי וויילנה עשו בדרך

כמה חודשים וחזרו ריקם.

נעשה רעש בעיר: קהילה בישראל

בלא אתרוג למצוות? נכנסו טובי

העיר לאסיפה ונימנו וגמרו:

אתרוג בשביל הציבור - אפשר

לוותר עליו בשעת הדחק, אבל

אתרוג בשביל הגאון - אין לוותר

עליו.

שלחו שליח מיוחד וציוו עליו למצוא

ולהביא אתרוג אחד ואפילו בדמים

מרובים. יצא השליח, הלך מעיר ל

עיר, ראה אצל פונדקאי אחד אתרוג

והדור הוא, פתח ואמר לו: מכור

לי אתרוגך! לאו - אמר הלה - אין

אני עושה סחורה באתרוגים, אתרוג

זה לא קניתי אלא בשבילי.

והשליח נושא ונותן עמו, מוסף

וחוזר ומוסיף על הדמים ואין

הלה נשמע לו.

אתרוג זה - מגלה לו השליח -

רצוני ליקח בשביל הגאון מוויילנה.

ישראל מקבלים את פני יום הדין

מעשה ברבי לוי יצחק מברדיטשב, בערב יום הכפורים, עם הערב שמש כשכל הקהל עומד בבית הכנסת ומתקין עצמו ל"כל נדרי", נטל נר בידו והריהו הולך מספסל לספסל, גוחן ובודק. רבינו, שואלים אותו - מה הוא עושה?

- מבקש אני - משיב רבי לוי יצחק - אדם מישראל שתוי, מבקש ואיני מוצא. מיד עבר לפני התיבה והתחיל, כדרכו, מתחטא לפני המקום ומלמד זכות על ישראל וכך אמר: רבו העולמים, הבט משמים וראה, מי כעמך ישראל עם סגולה וגוי קדוש! אתה צויתנו לאכול ולשתות היום ולהרבות בסעודה, ולא עוד אלא שמובטח לנו: "כל האוכל ושותה בתשיעי (בערב יו"כ) - כאילו התענה תשיעי ועשירי" (ברכות ח). אילו ניתן יום כעין זה לאומות העולם, לעיתותי ערב כמה מהם מוטלים שתויים ושכורים, כמה מהם מתגלגלים בביבים ובמקומות המטונפים, כמה מהם מוכים ופצועים, לא כן ישראל: ביום קיימו מצוותך, אכלו ושתו והרבו בסעודה, עכשיו, מבעוד יום נזדרזו ובאו כולם לבית הכנסת, איך שתוי ואיך ישן והריהם עומדים על רגליהם, כולם טהורים וכולם מוכנים ומזומנים לקבל עליהם עינויי יום הקדוש ולהתוודות לפניך ולשוב אליך באמת ובלב שלם. חייך, ראויים הם, בניך, שתמחול ותסלח לכל עוונותיהם, תכתבם ותהתמט לאלתר לחיים ותחדש עליהם שנה טובה, שנת גאולה וישועה.

(המלבה"ד): אלתר

תודה

לוועדת החברים,

לצוות הכל - בר,

למחסנאיות הבגדים

תודה על השי הנאה שהוגש לנו לחג.

בשם הנהנים.

מזל - טוב *****

*** לסבים - רותקה וראובק ***

ולכל משפחת קריסטל

***** להולדת טל *****

בנם של מירי ורז.

החברים אשר ברשותם לוחות שנה אומנותיים או לוחות עם תמונות של

השנה החולפת ואיך להם צורך בהם, מתבקשים להכניסם לתיקיה על מנת

שנוכל לגוון ולהרחיב את אוסף תמונות התערוכה שלנו.

בתודה דינה כרמון.

בשבילי הכפר מס' 2, סוכות תשמ"ה - 10.10.84

מצוותי צפית

אל

ר. עלוני הקיבוצים

שלום רב.

אנחנו משתמעים אתכם פעם שניה השנה והפעם-מעט על פתיחת השנה ב"צפית". אז יש לציין בסיפוק שההתחלה מעודדת! כל הקבוצות והחניכים פתחו ברגל "ימין" ונקווה להמשך מוצלח! לא שאין בעיות ותקלות אך הס"ה נשמע ונראה טוב!
מי ומה השנה ב"צפית"?
 חניכי "צפית" תשמ"ה - ההתפצלות לפי קבוצות,

הכיתה שם הקבוצה	בנות	בנים	ס"ה	מהקיבוצים
ז' אלמוג	8	14	22	רבדיס(6), נחשוך(10), חצור(6).
ח' גלבווע	9	16	25	חצור(15), נחשוך(10).
ח' שחר	9	15	24	רבדיס(6), בית ניר(9), כפר-מנחס(9)
ח' איילים	9	16	25	גל-אוך(7), גת(18).
ח' עינבל	13	10	23	נגבה(17), שדה יואב(6).
ט' ירדן	12	16	28	כ.מנחס-10, רבדיס-6, נחשוך-6, שדה יואב-16.
י' סלע	12	9	21	חצור-5, גת-16.
י' לוטם	13	11	24	גלאוך-15, בית ניר-9.
י' כנרת	14	16	30	נחשוך-15, נגבה-14, שדה יואב-1.
ט' ח.נ.סופה	13	12	25	ח.נ. רבדיס.
י"א שהף	16	17	33	בית ניר-10, חצור-4, רבדיס-4, גלאוך-12, שדה יואב-2.
י"א אלרון	7	9	16	כפר-מנחס.
י"א ח.נ.ערבה	11	9	20	ח.נ.כפר-מנחס.
י"ב פלג	13	15	28	בית ניר-6, נגבה-16, גלאוך-2, כפר מנחס-1, שדה יואב-1.
י"ב תומר	15	8	23	גת-12, חצור-8, כפר מנחס-3.
י"ב כ.נ.אחווה	8	8	16	ח.נ.שדה יואב

383 מזה בפנימיה 12 קבוצות 300 חניכים

ס"ה 16 קבוצות

הערה: המספרים הם כלליים יתכנו שינויים במשך השנה. על כל אלה מופקדים ומתמסרים 120 חברים בצוות העובדים 90 מלא ו-30 חלקי.

דברים מיוחדים לציון:

1. מערכת הלמידה והשעורים החלה בפעולה מ"הרגע הראשון". נקווה שהחברה יפיקו את מירב התועלת.
2. החלה מערכת פעילות חברתית מסועפת ואינטנסיבית: מסיבות, חוגים וסדנאות, 2 הרצאות פוליטיות, יצא עלון מוסד ומסיבת ראש השנה לפנינו.
3. מבצע שפור פני המוסד עולה מצוין! פני השטח ליד הקבוצות השתנו ללא הכר כל הכבוד!
4. שחיינינו זיכרו אותנו במקום שלישי באליפות המוסדות של הקבה"א בשחייה. כל הכבוד!.
ובערב ראש השנה - מישחיאדה מקומית!
זה הכל להפעם, שנה טובה טובה לכל חניכיי, הורי ועובדי המוסד.
נא לקרוא בעיון בדפים הבאים - חומר רקע של צוות ההיגוי של "צפית".

ענת מאור

בשם מזכירות המוסד.

23.9.84

חומר רקע לקראת מועצת קיבוצי "צפית"מוסד חינוכי "צפית" - מהי הבעיה?הגודל

מוסד "צפית" אשר בשנים האחרונות התחנכו בו 300-350 תלמידים יגדל בתשמ"ו ל- 425 תלמידים והחל משנת תשמ"ט יכיל כ- 520 תלמידים בני קיבוץ וכ- 130 תלמידים מחברות נוער. גידול משמעותי זה מחייב אותנו להערכות שונה מאשר היינו מורגלים בה בתחום של: השקעות, הקצאת כח-אדם וכו'. אין באפשרותנו לדחות את קבלת ההחלטה כיון שהמציאות מכתיבה לנו את לוח הזמנים.

האיכות

כפועל יוצא מבעיית הגודל נוצרות בעיות רבות מהבחינה הלימודית, חינוכית חברתית. כלומר הבעיה אינה טכנית אלא מהותית ויש לבחון את עיצוב דרכנו לאור המציאות החדשה.

אלטרנטיבות אפשריות לפתרון

מוסד צפית הקיס צוות חשיבה אשר יבחון את כל האלטרנטיבות העומדות לרשותנו, ימליץ בין האלטרנטיבות השונות ויציע מספר אפשרויות ראליות לפתרון.

האלטרנטיבות הוגשו לכנס של חבר עובדי צפית ופעילים מרכזיים בקבוצים. בכנס זה שנערך בנגבה ב- 20 באוגוסט התקבלו המלצות לקראת הדיונים בקיבוצים ולקראת המועצה של כל השותפים שתערך בסוף נובמבר.

החלטות כנס חבר - העובדים ונציגי הקיבוצים (20.8.84):

ההחלטות הן המלצות לקראת הדיונים וההחלטות בקבוצים ובמועצה.

א. הכנס החליט ברוב גדול על רצונו בהמשך השיטה החינוכית של "צפית"

כמוסד חינוכי מלא.

דהיינו נדחתה ההצעה שצפית יהיה בית ספר יום.

בעד -46, נגד - 6, נמנעו - 9.

ב. הכנס התנגד פה אחד לפיצול צפית לשני מוסדות

(לצעיר/בוגר או צפוני/דרומי) בעד - 0, נגד - 62.

ג. הכנס המליץ ברוב גדול שכיתות ז' תלמדנה ותתפקדנה מלא

בחברות הילדים.

- (לעיתים בבית ולעיתים בשיתוף בין קיבוצי, כפי שמקובל גם היום).
 בעד - 43, נגד - 13 (תמכו בהמשך ללמודי ז' בצפית במתכונת הנוכחית של בית ספר יום).
 ד. הכנס ממליץ שכיתה ח' תלמד במוסד ותהיה במתכונת של בית ספר יום.
 האלטרנטיבות האחרות לגבי כיתה ח' - זכר למיעוט די רציני. בעד -
 36 (נגד: 1) 26 - תמכו בלימודי ח' בצפית במתכונת מוסד
חינוכי מלא (כמו כיתה ח' דהיום).
 (2) 15 - תמכו בלימודי כיתות ה' בקיבוצים. הערה:
 הצעה זו הומלצה ע"י צוות ההיגוי.

הסברים ומשמעויות מהמלצות אלו:

- א. ברוב גדול ביותר סוכם להמליץ על המשך התפישה של מוסד חינוכי.
 ב. קימת הסכמה מוחלטת לא להקים מוסד חדש נוסף.
 ג. ברוב קולות סוכם שילדי כיתות ז' ילמדו בקיבוצים. הצעה זו מגיעה לקיבוצים לדיון עם מגמת התחלת ביצוע בהשג"ו.
 כדי לקבל את ההחלטות לגבי כיתות ח' קיבלנו את הפנייה שהועלתה בכנס לבדוק זאת ביתר יסודיות במשותף עם חברות הילדים.
 (לפיכך מאורגן ביקור נוסף לנתיב הל"ה וצרעה).
 ובמועצה עצמה תעמודנה שלוש אופציות לדיון:
 א) (בקיבוצים, ב) ח' בצפית עם פנימיה, ג) ח' בצפית בית-ספר.
 כמו כן תיבדק אפשרות של צירוף שני הדגמים ביחד.

התהליך ולוח הזמנים לקראת המועצה:

1. המועצה נקבעה לסוף נובמבר כנראה ב- 23-24 בו.
2. כל קיבוץ ישלח ציר על כל 6 חברי קיבוץ כאשר מומלץ שבין הצירים יהיו כל עובדי צפית, צוות עובדי חברת ילדים, ובעלי תפקידים בקיבוצים.
3. כל קבוצה בוגרת (מ-י' ומעלה) ציר אחד על כל 10 חניכים.
4. אנו צופים שבמועצה ישתתפו בין 350-450 צירים חברי קבוץ וחניכים.
5. הוחלט להוציא חוברת רקע שהוכנה לקראת הכנס לכל חברי הקיבוצים השותפים בצפית.
6. בחופש סוכות יערך סיור בקיבוצים צרעה ונתיב-הל"ה אשר בהם נהוג לחנך וללמד את הילדים עד סוף כיתה ח'.

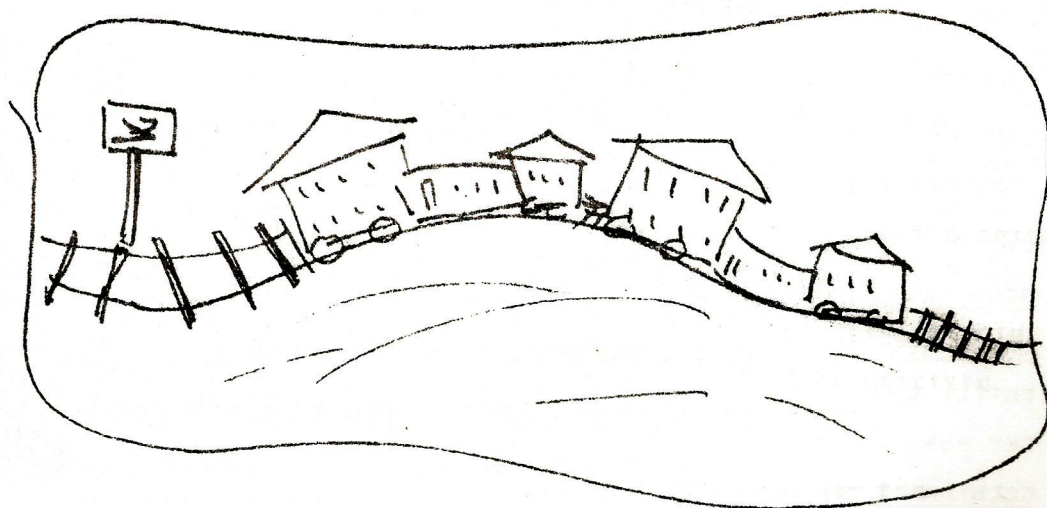
בשבילי הכפר מס' 2, סוכות תשמ"ה - 10.10.84

7. הוחלט להקים צוות מצומצם בכל קיבוץ אשר יהיה אחראי על הדיונים בקיבוצים - (נציג הקבוץ בצוות ההיגוי, רכז, רכז חברת ילדים/מחנך ו' מזכיר, חברים נוספים)
8. בחודש אוקטובר ותחילת נובמבר יערכו שיחות הורים ושתי שיחות קיבוץ אשר בהם יתקבלו ההחלטות המומלצות ע"י אותו קיבוץ.
9. הצוות מציע לקיבוצים להעמיד שתי שאלות מרכזיות לדיונים:
 - א. מוסד חינוכי מול בית - ספר יום.
 - ב. דיון על הצבת כיתות זח בקבוצים או במוסד.
10. המוסד יגיש בדיקה כלכלית לגבי האלטרנטיבות הקשורות בו, כל קיבוץ יבצע את הבדיקות הכלכליות וכח האדם הקשורות בו ישירות ויגישם לצוות.
11. החלטות המועצה תקיפות ל 4-5 שנים.
12. הצוות מצפה שתהיה מודעות ומעורבות בנושא זה בכל הקיבוצים השותפים וההחלטה שתתקבל תהיה מקובלת על הרוב והמיעוט.
13. במידה וההחלטות לא תהיינה בעלות רוב משמעותי (לכל כיוון מהותי שהוא) - הנושא יחזור לצוות ההיגוי ולהנהלה הרחבה, לשיקול דעת כיצד להמשיך את תהליך ההחלטות.

אנו מאמינים שמוסד "צפית" עולה בשנים האחרונות על פסים נכונים והשינויים המוצעים יוסיפו נדבך נוסף לשיפורו של המוסד.

אבנר ברזילי

בשם צוות ההיגוי.

אי ואה

לידיעת הציבור

"חפ"ת" פותחת את שעריה למקצוענים וחובבים - מכל שכבות הגילים.
 "חפ"ת" - תדריך ותסייע במציאת הדרך להשגים מרשימים בתחומים רבים ומגוונים -
 ה צ ט ר פ ר ל ח פ"ת
 מה זה חפ"ת אתם שואלים?
 פשוט: חברים פותרים תשבצים.

בליל שבת 29.9 התקיימה בבית הבנים הצגת יחיד של יוסי בנאי, "אדמונד קיץ".

הפעם חברו חמישה קיבוצים יחדיו: גת, רבדים, הראל, בית ניר, וכפר-אנחם ומלאו את האולם עד אפס מקום. היתה זו הצגת שחקן המשחק את עצמו בעוצמה וכשרון. הצגת יחיד מטבעה מייגעת במקצת, אולם מי שהצליח לגבור על רבעי החולשה - יצא בודאי נשכר.

ברוב עם הקבלנו את פני תשמ"ה הדשא לבש בגדי חג ברקע מגזרות הנייר הנפלאות, מעשה ידיו להתפאר של משה ס. ובלב כולם התפילה הישנה נושנה: לשנה טובה. שתי מילים המקפלות בתוכן את כל הציפיות.

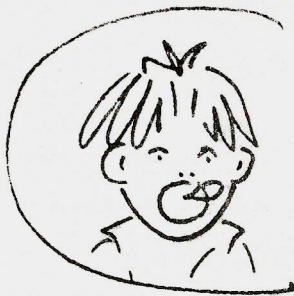
ביום שני: 17.9 צפינו בסרט: "ילדי המדרגות", סרט המגלה טפח ממצויאות בה פועלים כיום שליחי תנועת "השומר הצעיר".
 סרט מדהים באוטנטיות המשחק והסיטואציות - קצת עצוב - אבל זהו-זה ואי אפשר לברוח וחובה להתמודד.

ביום שני 24.9 ש.ז. נערכה עליה על קברו של מוטי וזלין ז"ל לטקס גלוי המצבה ביום השנה לפטירתו.

התנצלות

אלף סליחות על כך, שלא צרפתי את שמה של רחל י. לרשימת העובדות בבית התינוקות. כיצד נוכל בלעדך רחל? זו היא רק טעות אנושית פשוטה, ועל כך אני מתנצלת.

אורה.

***** מפי הטף *****

יום אחד אחרי אורה לבקר את אילה. על שאלתה של אילה - היכן היית? הצביעה אורה על בניין המזכירות.

- אה - אמרה אילה - אני יודעת - זהו הבית

שרק מדברים בו.

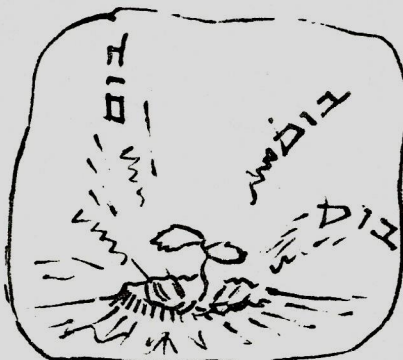
בשבילי הכפר מס' 2, סוכות תשמ"ה - 10.10.84

ע עזים ראשונים.

ביום ראשון חס ומהביל, כשהקיבוץ שרוי בתנומת הצהריים נרעדה פתאום אדמת הקיבוץ.

הגענו, הגענו - הגרעין החדש!

נרעשים ורועשים הגענו. אט, אט נכנסים לחדרים המאובקים ותחת שרביטה של עירית, אס הבית שלנו, ממרקים ומקרצפים ולעת ערב, לאחר שקיעה אדומה ודרמטית, שירכנו צעדנו במעלה הגבעה לכרוך חדר האוכל. והנה - שוד ושבר - איפא נעלם האוכל של אמא? איפא נמצא המקרר, שאפשר לפתוח בכל שעה שמתחשק ולמצא בו אוצרות?

המציאות הקשה טפחה על פנינו, כאן מבשלים לקיבוץ גדול - ל 700 איש - הסבירו לנו.

יום חדש - עטוי בגדים כחולים נעליים מפורזלות, צעד כל אחד למקום עבודתו החדש, שם התיחסו בחמלה וסלחנות לבורותינו העירונית "עוד תתרגלו" הבטיחו לנו.

ואכן שעות אחה"צ הכבדות והמתיקות לאחר העבודה הוכיחו, שאכן צדק יודעי הדבר. עבודה משעות הבוקר המוקדמות משפיעה כנראה על לוח הזמנים של המורגלים לחיי עיר.

בסוף השבוע הראשון ביום שישי אחה"צ הגיעו אלינו הורינו הדואגים עמוסי כל טוב, כדי לחגוג אתנו את הכרזת הגרעין "כפרי". כאן היתה להם הזדמנות להכיר את הורינו המאמצים וכשהגענו לאחר מכן לבריכה כבך הרגשנו - כמעט כבני המקום. ההפתעה שחיכתה לנו על קרקעית הבריכה היתה מרגשת מאוד - שלינו אותה (את הצלחת עם העטור האישי) בשמחה גלויה.

השבת עברה בשלווה קיבוצית מובהקת (... ישנו, אכלנו, שוחחנו ואכלנו וחוזר חלילה...). כנראה שאין לנו יודעים עדיין להעריך מנוחה שבתית זו לאחר שבוע ארוך וקשה של עבודה מתישה. לאחר שבועיים ומחצה הרגשתי היא, שאנו הופכים אט, אט לקיבוצניקים וכל זאת למה? האוכל כבר נראה לי כמעט טעים, והפרצופים הולכים ונעשים מוכרים יותר ויותר, והכל - בו נפתח לפנינו, והמועדון שלנו מתחיל לקבל צורה, וגם עתון הקיבוץ שמח לפרסם את דברנו, אז סך הכל אנו מתקדמים בצורה סבירה למדי.

להשתמע
א. גרעין כפרי.

תיקון טעות

ברשימתי "פרידה" שהודפסה בעלון רה"ש תשמ"ה מס' 1 לא כללתי את שמו של אברהם מהרשק בהזכירי את החברים הוותיקים, שעבדו בעבר בנגריה - ועם אברהם הסליחה.

מזכירות

ד"ח משיבת המזכירות - 24.9.84

נמסר ע"י אברהם טולדור

1. שלמה מור - שלמה הודיע למזכירות על החלטתו שלא לחזור הביתה עט השחרור מצ.ה.ל.
2. צילה ב. - חו"ל - נמסרה אינפורמציה על נסיעתה של צילה ב. לארה"ב לביקור אצל איציק. סוכס להיפגש עם צילה לאחר שובה מחו"ל.
3. מאיר אל. - חו"ל - מאיר פנה לאשר לו נסיעה פרטית לחו"ל לתקופה של כשבועיים בחודש אוקטובר. לאחר דיון בענין, סוכס במזכירות לא לאשר את הפניה.
4. אירוח מועצת הקבה"א - כזכור נדחתה מועצת הקיבוץ הארצי (מועצת הלינה המשפחתית) בגלל הקדמת הבחירות. המועצה היתה אמורה להתארח אצלנו. כעת חודשה הפניה לארח את המועצה שתתקיים ב- 7-8.12. עם שינוי מועד המועצה השתנו גם התנאים אצלנו. אותט התנאים שהיו קיימים לקראת הקיץ ואיפשרו לנו להענות בחיוב, לא קיימים היום, ולכן החליטה המזכירות שלא להענות לפנית הקבה"ה.
5. בני "יסמין" - במזכירות התקבל מכתב מבני יסמין (אריה, חיים, יואל וספיר) ובו פניה להארכת תקופת החופש שלהם ב-3 חודשים. כזכור, הם יצאו בהסכמה הדדית, לחצי שנת חופש במימון הקיבוץ. בעקבות המכתב

- נמסרה אינפורמציה משלימה ונערך דיון בענין פנייתם. סוכס, לא לקבל את פנייתם של בני יסמין, ולדרוש מהם לחזור הביתה עד סוף חודש אוקטובר, והיה והם לא יקבלו את סיכום המזכירות, הם יחשבו כעוזבים.
6. רותי כהנים - פעילות חלקית - המזכירות דנה בפנייתם של רותי וההנהגה העליונה המבקשות לשחרר את רותי לפעילות חלקית במסגרת יומיים בשבוע להכנת תכניות עבודה לתנועת השוה"צ בחו"ל. כיום רותי מלמדת במוסד 3 ימים בשבוע, משתלמת יום בשבוע ויומיים נוספים עומדים לרשות הקיבוץ. בדיון שהתפתח נידונה פנית התנועה, והיתה התיחסות לרצונותיה של רותי מצד אחד וצרכי הקיבוץ מאידך. הוברר שרשימת הפעילים (מלאים וחלקיים) היא די מנופחת. לכן החליטה המזכירות שלא להמליץ על אישור פעילות חלקית לרותי.

בשבילי הכפר מס' 2, סוכות תשמ"ה - 10.10.84

דו"ח משיבת המזכירות - 30.9.84
מסר אברהם טולדו

1. מאיר אל. - הו"ל -

מאיר ערער על החלטת המזכירות משיבתה
הקודמת, בדבר פנייתו לנסיעה פרטית
לחו"ל. המזכירות דנה בערעור בהשתתפותו
של מאיר. בסיכומו של דיון הוחלט לא
לקבל את הערעור, ההחלטה הקודמת - שלא
לאשר את הנסיעה - תקפה.

2. אופנועים (טוסטוסים) -

לאור ריבוי הטוסטוסים ו"הופעת"
קרטינג בקבוץ, קיימה המזכירות דיון
בנושא. לגבי הקרטינג סוכח חד משמעית
שאינן מקום לכלים מאולתרים מסוגים
אלה בקיבוץ מבחינה בטיחותית והן
מבחינת משמעות אפשריות לגבי
חלקים, חלפים, דלק ועבודה - כמו כן
קיים עדיין הנוהג אצלנו שכלים
ממונעים בקבוץ ניתנים ע"י מוסדות
הקיבוץ, בהתאם לצרכים.

לגבי טוסטוסים סוכס לפעול ע"מ
להביא לכך שבקיבוץ יסעו אך ורק
טוסטוסים שאושרו ע"י מוסדות המשק,
וכמו כן לנסות להביא למודעות בעלי
הרכב את הצורך בהתחשבות בסביבה,
והימנעות מנסיעה באיזורי מגורים בשעות
הערב שהן שעות המנוחה של החברים.

3. תוספת לדיון (זמנית) למשפחות מרובות ילדים -

במזכירות נידונה אפשרות של תוספת זמנית לדירות של משפחות מרובות
ילדים. מתוך מורכבות הנושא הוחלט להטיל על המזכירים ומרכז המשק להכין
הצעה בנושא זה. ההצעה תובא לאישור שיחת הקיבוץ תוך תיאום עם ר.משק
ו.ו.תיכנון ובנין.

21.9.84

לכבוד,
קיבוץ כפר מנחם.

א.נ.

הנני פונה אליכם בהצעת
מועמדותי לתפקיד של רכז משק
או גזבר כשכיר.

הנני בגיל 29 בוגר הקורס

לרכזי מושבים במדרשת רופין
וכן בוגר הפקולטה לכלכלה של
האוניברסיטה ע"ש בן גוריון
בבאר שבע (הנני כלכלן).

אשמח להפגש עמכם בתנועת
המושבים בתל-אביב, או אצלכם
במושב.

תוכלו למסור הודעות עבורי
בתנועת המושבים.....
בברכה
רוזלי ישראל

☆☆☆

מי הדליף את הכוונות הנסתרות
סך הכל הצעה מפתה - לא!!!

חתיק האכיליים.

ית זרע,

13.9.84

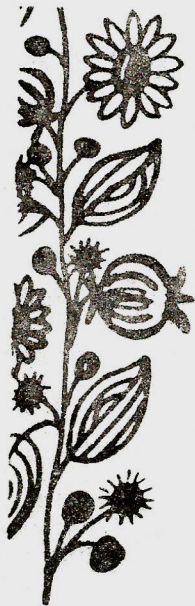
לחיים רשף

חיים יקר,

.....שוב פעם נוכחתי לדעת - מה רב כוחך בתיאור, בהעלאת דברים, פרקי חיים, עימותים של בני אדם עם גורלם - סביבתם וכל אשר פקד אותם בחייהם. מה עשירה לשונך, שוב ושוב נוכחתי לדעת מה שידעתי כבר לפני כן, כי אתה יונק מהמורשת העתיקה והחדשה של תרבות עמנו, וכי אתה גם אזרח תרבות העולם במיטבה, רק עצוב - עצוב מאוד, לקרא את הדברים. אתה נאמן למציאות כפי שהיא, אינך משפץ את אשר אתה רואה, וחש, וחי. והשלב הזה בחיים אשר אנו - בני אותו הדור חיים עתה לאחרונה - בקיבוצינו -עצוב הוא מאוד, זה לא רק הגיל וכל השייך לו. זוהי גם המציאות כפי שהיא אחרי יובל שנים.....

שלך בידידות רבה

יהודה טובין

לחיים רשף היקר,

קיבלנו בשמחה את "פריחת

ההיביסקוס" שלך. רציתי לכתוב לך מיד ולאשר קבלתו, אך בינתיים התחלתי לקרוא את הספר - ונסחפתי, ודחיתי מכתב זה עד לגמר הקריאה.

מה אומר לך? נובלה מצויינת כתובה בריתמוס, מעין קונצרט על חלקיך. ובתוך זה - הבעייה הכאובה ביותר שלנו - ההתפוררות, או נרכך קצת - גילויי ההתפוררות, סכנתה וכל מכאוביה. זה הלא הנושא המרכזי של הזמן הזה - וממנו חוטים לכל תופעות הארץ האחרות. וזה ניתן בכוח ובאיפוק ובהסתכלות

(הטבע הנפלא של הארץ, ושל סביבתכם בכפר-מנחם) ובהתנגנות.

ועל כך ברכות לך מקרב לב,

בידידות ובזכרון ימים שבעבר

שלמה טנאי.

ישובילי הכפר מס' 2. סוכות תשמ"ה - 10.10.84

לשנים בשבילי הקיבוץ

אחד הנושאים המרכזיים

המבוקשים במוזיאון השפלה ע"י

קבוצות התלמידים המבקרים בו, הוא

נושא הקיבוץ. למעשה כל המבקרים

זוכים להסבר קצר על מהות ותולדות

הקיבוץ. לקבוצות הבוחרות בנושא זה

כמרכז פעילותן והנושא אצלינו את

השם: "ימי בראשית של הישוב", אנו

עורכים שיחה מורחבת על מהות הקיבוץ

ועקרונותיו, מספרים על ימיו הראשונים

והקשיים שבהם עמדו מיסדיו, על כח

הרצון הנחוש להתמודד ולהתגבר על

כל הקשיים שבעזרתו הגענו עד הלום.

להמחשה מסייעים מבחר הצלומים

מאת דוד פ. מימי "חומה ומגדל"

וימי הקיבוץ הראשונים מחוץ לחומה.

כמו כן כלים אוטנטיים מתקופות

אלה ואביזרים שונים. משלימים את

התמונה בסגור בשבילי הקיבוץ,

ביקור באתר השחזור בחצר המוזיאון

ובוובלים של צבי בן אריה ע"י

בית הבנים, והשוואה בין אז להיום.

סיורים אלה במשק זוכים בדרך

כלל להצלחה רבה והשאלות על הקיבוץ

ומה לעשות כדי לעבור לחיות בו,

קולחות ונשנות מדי ביקור וביקור.

בהזדמנויות אלה, אני תמיד שמח

ומופתע מחדש למצוא כל כך הרבה

דברים מיוחדים ויפים בקיבוץ גם היום.

כרגיל אנחנו מרבים בביקורת

עצמית ונושאים אתנו הרגשת אי נחת

מכל התופעות השליליות המלוות את

חיינו. עקרון שיוויון, ערך האדם

כאדם ללא קשר למקצועו או תפקידו

בקיבוץ. העדר פער סוציאלי משמעותי

הרצון להתמודדות מתמדת, כדי לפתור

בעיות שצצות ועולות לבקרים.

בניהול הדימוקראטי והרוטציה

בנשיאת תפקידים. משמעת עצמית

המאפשרת לקיים ישוב שלם ללא

כוחות בטחון לעקיפת חוקים!

מתקיימת אצלנו האמרה "כל ישראל

ערבים זה לזה" הלכה למעשה.

אין צורך בחברתנו להדגיש

עד כמה גדולה החשיבות לקירוב

נושאים אלה הן לילדינו, והן ל-

המוני התלמידים הבאים אלינו

מרבדי אוכלוסיה מגוונים ולרבים

ביניהם זוהי פגישה ראשונה עם

הקיבוץ.

שיחזור רציני של ישוב בראשית

ליד המוזיאון היה תורם הרבה להמחשה

והעברת המסר לאוכלוסיות תלמידים

והורים שעד היום לא חדרנו אליהם.

פרויקט כזה תוכנן כבר לפני 5 שנים

לרגל חגיגות ה-40 לקיבוצנו, אך

כידוע הדבר לא יצא אל הפועל ומאז

לא נעשה הרבה להגשמת הפרויקט וחבר

לתעוד ושימור העבר למען ההווה

והעתיד יש ערך רב בחינוך. אני

מקווה שעוד תחדור הכרה זו ותימצא

הדרך להשלים את המשימה.

יוחנן נדיר

ימים נוראים (לכרונולוגיה ולחיות)

"בשולהויף" מרוכזים היו בתי המדרש וה"שטיבלאך" סביב בית-הכנסת הגדול והיפה. כיוצא בזה העגולה פרשה את חסותה על בתי המדרש הקטנים של החיזטים, הקצבים "מהעסקים" ואחרים - ואפילו ה"שטיבל" של חסידי קוידנוב שמר על קשר עין עם זה המתנשא על סביבתו.

גם מוסדות הקהילה הרבים חיפשו את קרבתו של "השולט בכיפה". בסמטאות מסביב התמקמו מוסדות חינוך "חדרים", "תלמוד תורה" וישיבה, ובנוסף לאלה בית זקנים ומוסדות צדקה.

כל ימות השנה רחש המקום פעילות, שהלכה והתעצמה בהתקרב הימים הנוראים. מבשרי החג היו ימי ה"השוק" ברחבת בית-הכנסת. נשים יהודיות הציבו דוכנים מאולתרים ובהם כל מטעמי החג - תופינים בדבש (טייגלאך) ומרקחת צנון בדבש, מיני מאפה חריפים (איגברלאך) ועוגות דבש. הצבע הזהוב קרץ בכל פינה וריח הדבש חדר לנחיריים. ילדים התרוצצו אנה ואנה, אחד קנה עוגת דבש קטנה וחלקה שווה בשווה עם חברו. ילד קטן בא בשליחות אמו וקנה, עשרה תופינים. בגאווה נשא אותם בצלחת והשתדל לחמוק מעיני חבריו, אבל זה הג'ינג'י, הלץ שבחבורה מבקש לטעום מן התופינים הנוצצים בצלחת. הילד ניסה להסביר, שאלה נועדו לחג לכל המשפחה, אך הג'ינג'י בשלד-הוא רוצה לטעום! ילדים אחרים התערבו במשא ומתן ותמורת תופין אחד נחלץ הילד מן ה"מצור" והוא נסוג באטיות מן הזירה ומשאר מאחוריו את צחוקם המתגלגל של הילדים, אחרי הצהריים שב השקט אל כיכר בית-הכנסת, המחזה יתחדש למחרתו של יום ועד ערב של חג וכל יום יביא אתו התרחשויות חדשות.

ובערב סוכות תוחלף התפאורה והזהוב יפנה את מקומו לירוק. מוכרים "הושענות" וקצת ירק לסוכה. האוירה רוויה שמחת חג. אחרי שהכל נרשם ונחתם, הגיע הזמן לשמוח.

בימים הנוראים היינו מתלרות אל אמה ל"קלויז". וב"קלויז מתעסקים" מקיפות היינו את אמא ומצטרפות לתפילה - ועיני אמא קרנו מנחת. בנים לא היו לה לאמא - והבנות כל תקוותה. לכך לא עשינו מלאכתינו רמיה. בדבקות ובלאט עקבנו אחרי החזן העובר

בשבילי הכפר מס' 2, סוכות תשמ"ה - 10.10.84

לפני התיבה, וכשהגיעה העת להודות, כי "אשמנו בגדנו" וכו' הרצינו פנינו ושאלנו את עצמנו, מה פשענו? ונותרנו בלי תשובה. מה שונה היתה האווירה בבית הכנסת מזו להבדיל של הכנסיה, ההמולה שמסביב יצרה קשר ישיר לבורא וכל אחד מצאו לפי דרכו והרגליו. הילדים התרוצצו, בפינה השיחו שני גברים את לבם - והחזן בשלו ממשיך ומרעיד עולמות. החג הורגש בכל אתר ואתר - הבגד החדש, מאכלי החג המיוחדים, הסעודה המשותפת, האורחים ועל הכל נינוחות ההורים, כל אלה חברו יחד ויצרו שמחה בלב.

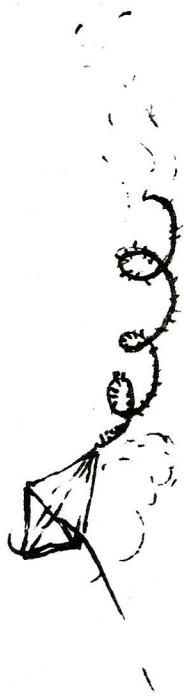
הימים שביין ראש השנה ליום הכיפורים היו ימי חשבון הנפש גם לנו הקטנים. נדמה, שהיינו אז טובים יותר. התנהגותנו תאמה את רצינות האווירה, היינו נדיבים וברצון רצנו לברך ולאחל לשכנים, קרובים וסתם אנשים - גמר חתימה טובה בתקווה, שאכן יש מי שמקשיב ודואג. אם כי אמרנה תמימה היתה זאת - היא הותירה רישומיה בחיי היום-יום שביין אדם לחברו.

אחר-כך באו ימי הבניה. סוכות צצו כמו פטריות לאחר גשם גדולות וקטנות מקרשים וסכך וקישוטים. אמנם אין זה תענוג גדול לאכול בסוכה היפה, כי הקור כבר מציק - ולא נוח ביותר, בכל זאת את המנה הראשונה לפחות הספקנו תמיד לגמור לפני שהגשם חדר לתוכה, או הקור שגרש אותנו משם. וכך חוזר חלילה עד שמחת-תורה.

ובשמחת-תורה מנהג היה לנו להתחיל בהקפות בבית-הכנסת הגדול. קהל רב השתתף שם. בית הכנסת היה מואר וחגיגי והכיפה התכולה מעלינו מרוממת את הלב. כאן בא פתאום לבטוי השיחרור ממועקות הימים הנוראים. ילדים ובידיהם דגלים ישובים על כתפי הוריהם סובבים את הבמה, אנשים רוקדים עם ספרי תורה, ההמולה גדולה. ילד אבד את התפוח שבראש הדגל, לשני כבה הנר והוא בוכה. ההקפות נמשכות ואנו מוצאים את עצמנו בדרך ל"קלויזים" הסמוכים. בכל מקום התמונה דומה - ואז פונים אנו לשטיבל של חסידי קוידנוב, כדי להרגיש שמחה אמיתית היוצאת מן הלב ונכנסת ללב. כבר ממרחק מה אנו מבחינים בזמירות אחרות קצביות יותר. בפנים חם וצפוף, הקהל בתנועה וכאילו מחולק לקבוצות וכל אחת אחראית לזמר שלה, לריקוד שלה. הרוקדים מושכים לתוך המעגל את העומדים בצד, אין איש רשאי לפרוש מן הציבור, הוא רצוי כאן וזכותו לשמח בצוותא. מנגינה רודפת מנגינה, ריקוד אחרי ריקוד ותוך כדי ריקוד לוגמים קצת יי"ש המגביר את השמחה. וכך נסחפים אנו בזרם ופורקים מעלינו את המשא ויוצאים קלים יותר להתמודדויות המצפות לנו. מעגל השנה החדשה נפתח!

עפיונים .

מסורת לנו מזה ארבע שנים: למחרת מטיבת ראש השנה מתקיים יעף עפיונים מראש הגבעה הסמוכה למחצבה, אשר ממנה נישקף נוף מרנין של הקיבוץ (מרחוק רואים רק את היופי). ואכך לאחר מאמץ שיכנוע מעורר פליאה מצליחים הילדים לגרור את הוריהם העליזים (מי מתורנות החג ומי סתם משיעמום) למקום האירוע, אך כאשר מגיעים לראש הגבעה הכל מתערבב ואי אפשר להבחין בין ילד למבוגר. נותרת רק שאלה אחת: יעלה (העפיון) או לא? גם השנה כמו בכל שנה רוב העפיונים מצליחים להיתרומם לגבהים שונים (בין 3 מ' ל- 100 מ'). חלקם הקטן נשאר מיותם על הקרקע למורת רוחם של אלה שעמלו בבנייתם. כך או אחרת מיתממש "הסוציאליזם" במלא מובנו, גם המצליחנים וגם המפסידנים יקבלו את אותו ארטיק או קרטיב (לפי טעמו של המלקק).

ולאחר כל ההקדמה הארוכה נותר רק לציין את העפיונים הבולטים של השנה: והרי הם ע"פ סדר ההגדרות:

- * העפיון הגדול והיציב ביותר (זה עם הלהבות) - משפחת לפידות.
- * העפיון האידיאלי ביותר - (בעל כתובת השלום) - מש' אלמץ + חמשת ילדיהם וסבים מכל צד.
- * העפיון הדקורטיבי ביותר - מש' גרשוביץ.
- * העפיון המפושל ביותר - מש' כהן + מש' שינדלר (נכשל השנה במשימה לאחר שנתיים מוצלחות, אולי לרווחת המאמינים ברוחות ושדים.) את הכשלון הזה אביגדור לא סלח לעצמו ומבטיח הפתעה בשנה הבאה.
- * העפיון הלא מתרומם ביותר - מש' ריטר (עפיון השפתיים היפיפה).
- * ולבסוף ציון לשבח למשתתפים החדשים: מש' שני + מש' עינבר. הצוות מאחל גמר חתימה טובה ושתהיה זו שנה בה נמריא לגבהים.

יזהר

בשבילי הכפר מס' 2 סוכות תשמ"ה - 10.10.84

אוה הרהור! (קטן 8 אהא)

ולשונית או של השתתפות רגשית.
ועוד: להיות יהודי, משמע לקיים
יחס אל ההווה היהודי, ויהא זה
יחס פעיל או יחס בלתי פעיל.
להתגאות ולהשתתף בהישגיהם של
יהודים כיהודים, להיות אחראי
לעוול שנעשה בידי יהודים כיהודים
(אחראי - ולא נושא באשמה!).
ובאחרונה להיות יהודי, פירושו
לחוש כי במקום שבו רודפים יהודי
על היותו יהודי מתכוונים אליך.
עמוס עוז.

...הנני יהודי וציוני, אינני נשען
על הדת. בשעה שאני מנסה את טיב
זהותי. מפני שאני עומד מחוצה לה.
לא למדתי להסתייע בפשרות מילוליות
בנוסח "רוח ישראל סבא" או "ערכי
המסורת היהודית", מפני שגם הערכים
וגם המסורת נובעים במישרין מעיקרי
האמונה שאינני מסוגל להאמין בהם,
ואין בכוחי להפריד בין הערכים
היהודים והמסורת היהודית לבין
מקורם, שהיא ציווי והתגלות ואמונה.
שמות כמו שליחות, ייעוד ובחירה,
כשהם נלווים אל השם יהדות, אינם
אלא נוסכים עלי מבוכה, וכך הדבר
הוא קשה מן המבוכה. בשם יהודי אני
קורא למי שרואה עצמו יהודי וכן
למי שנאלץ להיות יהודי. יהודי הוא
מי שמודה ביהדותו. מודה בפני רבים,
הרי זה יהודי מתוך בחירה.
מודה בפני נפשו בלבד, הרי זה
יהודי מתוקף גזרת גורלו. אינו מודה
בשום קשר אל העם היהודי, הרי
שאינו יהודי לפי עניות דעתי,
אף כי ההלכה הדתית רואה אותו כיהודי.
יהודי, לדעתי, הוא איש הבוחר
בשותפות גורל עם יהודים אחרים. ועוד:
להיות יהודי, משמע לקיים התליחסות
נפשית כלפי עברם של היהודים, ויהא
זה יחס של גאווה או של מועקה או של
גאווה ומועקה, של השתתפות תרבותית

התקף האחרון

איינדהרופן (הולנד)
25.9.84

שלום רב לכולכם,

זה חמישה ימים שאני חי לי כאן ב"ארץ השפלה" היפה, הירוקה, הרגועה והנקיה כל כך ומתכוונן להישאר כאן עוד ימים אחדים ואחר כך לסייר באנגליה וסקוטלנד. כל ימי החגים אהיה "בניכר", אך אל תרחמו עלי - אני פוגש קבוצות ואנשים מעניינים, פתוחים לתת ולקבל, מסבירי-פנים ונעימי הליכות.

אספר לכם הפעם על התחנה הראשונה שלי - שמה ההולנדי Centraal Wonen, וכל מי שהציע פעם בגרמנית יבין על נקלה שפירושו של השם "מרכז מגורים". כאן בעיר בדרום הולנד, המשמשת גם מטה עולמי לחברת "פיליפס" הנוודעת, התארחנו (חברה מקיבוץ מצובה ואני) אצל אחת מעשרים מרכזי מגורים משותפים הקיימים בארץ הזאת. כל מרכז כזה הוא כעין אשכול של 10 - 30 בתים, ובכל בית גרות כ- 5 משפחות (או יחידים או אמהות וילדיהם) - כל אחד בדירה מרווחת, מסודרת להפליא, בגודל ובדרגת הריהוט של שיכון ותיקים קיבוצי מצוי. הדירה השישית (בבית שלנו - וכך ברוב המקומות) ששמה מטבח וחדר אוכל משותף ומקום מפגש, כעין מועדון קטן.

בבית "שלנו" הסעודה המשותפת מתקיימת בכל ערב, בשאר הארוחות כל אחד דואג לעצמו. באחרים אוכלים בצוותא רק פעם אחת בשבוע. בבית שלנו החוק קובע כי מבשלי הארוחה הזאת פטורים משטיפת כלים באותו ערב, בבית אחר החליטו החלטה הפוכה: המבשלים הם הם המנקים. אתם רואים - אלה ההבדלים "המהותיים" שהם כל כך מתגאים בהם, כי אלה בעיניהם אות ומופת למידת הדמוקרטיה והאוטונומיה של כל בית.

ה"יחד" של כל הבתים האלה קצת חלש: יש מועדון-בר משותף (שם סיפרתי להם על הקיבוץ, בליורי שקופיות).

יש ועדות הדואגות להיבטים שונים המעסיקים את כולם, כגון כספים ומסים, קשר עם החוץ, בדיק בית וכו'. בקרוב אהיה בכינוס קומונות וקבוצות כאלה בעיר ניימכן (בעקבות נשיאנו הרצוג) ושם אשמע גם על הנוהלים ונוהגים בשאר שיתופי-מגורים אלה כאן ובארצות אירופה האחרות.

האנשים אינם עובדים יחד, גם אינם מהימנים הופר משותפת רק משלמים את חלקם בחלק הציבורי של הבית. אבל הם גאים על צורת חיים זו

בשבילי הכפר מס . סוג "זשמ"י - 10.10.84

"הנה הצלחנו לא רק לקטר, לא רק להפגין. לא רק להיכנס לדכאונות, בשל
בדידות החיים בעיר על אלימותם וניכורם, אלא מצאנו לנו פתרון של
שיתוף, של התחלקות בגורל, של יחד".

מעניין לציין ששלטונות הערים והמדינה כבר שוכנעו שזהו פרויקט
טוב, מועיל וראוי לסיוע נרחב. אחד מחברי הקבוצה "שלי" אדריכל אשר בילה
שנים בתכנון "מגורי שיתוף" כאלה - כל בית בדיוק על פי דרישות
הקבוצה המייסדת, ואכן הם מתוכננים ובנויים גם יפה וגם פונקציונלי!

אגב רובם בדרגת "הכנסה מועטה", חלקם מושכים דמי אבטלה וגם
מבחינה חומרית זו להם דרך של רווחה ובטחון רב.

זהו, נגמרה ההרצאה.
כל טוב לכולכם,
שנה טובה!

להתראות - שלכם

יראל דרום

ה'תש"ח / ח.ו.ר. ה'תש"ח
(מספר 178)

אז עבר זמן קצר מאז
היינו יחד ונחמנו זה את זה.

עוד ימים רבים יחד

עוד ימים רבים יחד
עוד ימים רבים יחד.

אנחנו נשארו, אהבה, חיים
לך ולך, יחד, יחד, יחד
יחד, יחד, יחד, יחד, יחד
אנחנו נשארו, אהבה, חיים

אנחנו נשארו, אהבה, חיים
לך ולך, יחד, יחד, יחד
יחד, יחד, יחד, יחד, יחד
אנחנו נשארו, אהבה, חיים

